

den betydelige Fordel, som det er at have Kreditoplæg. Kreditoplæg har en dobbelt Betydning; for det Første bringer det de Handlende den Fordel, at de ikke behøve at betale Tolden før omtrent paa den Tid, da de sælge Værene; og for det Andet letter det meget betydelig dels Udførselen og dels den indenlandske Omfætning, idet man tilskriver og frafriver fra Kreditoplæg. Derfor er det ikke underligt, at de Handlende lægge særdeles stor Vægt paa denne Ret, og jeg betragter det virkelig som en Gæve for Danmark, at det er gaaet i Spidsen med at indføre denne Foranstaltning. Der er vistnok fra alle Sider en Bestræbelse efter at udvide denne Institution saa meget, som man kan, og det er ogsaa naturligt, at Regjeringen er den af Parteme, som holder igjen; men paa dette Punkt tror jeg og ogsaa Udvalgets Flertal, at Regjeringen har holdt stærkere igjen, end fornødent er, og at Kreditoplægbestemmelserne kunne udvides meget betydeligt. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Udvalgets Flertal ikke fuldstændig har kunnet følge den Hensigt, der i saa Henseende er gjort fra Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn, idet Løbe-Nr. 94, som omhandler halvsimple Væver, ikke er medtaget mellem de Løbenummere eller Positioner, for hvilke det udvidede Kreditoplæg skulde komme til Anvendelse. Denne Position omfatter nemlig en hel Række af andre Artikler, som tilbørlig fabrikeres her i Landet, og med Hensyn til hvilke Banfærligheden vil være aldeles uopnåede. Det turde være muligt, at der ogsaa med Hensyn til andre af disse enkelte Forslag kunde findes Udsættelser at gjøre. Men i saa Fald maa jeg opfordre Regjeringen til at fremkomme dermed og paavise de Punkter, med Hensyn til hvilke der virkelig maatte være Banfærlighed tilstede, hvorimod det vistnok som Regel bør opstilles, at Manufakturvarer bør have Kreditoplæg. Jeg skal nu anføre Par enkelte Exempler, som ville vise, hvor strengt Regjeringen gaar frem overfor Manufakturvarer, f. Ex. Bat, Silt og andre saadanne Artikler; de faae ikke efter Regjeringsforslaget Kreditoplæg. Et andet Mindretal har stillet et Forslag under Nr. 36, som gaar ud paa, at paa saadanne Steder, hvor der efter Omfætningsforholdene maatte være Trang dertil, kan Toldbestyrelsen ved Udsættelse af visse Væver bevilge Tilbagebetaling af den betydelig erlagte Told under saadanne Betingelser og Kontrolforholdsregler, som Statskassens Læge maatte tilsi. Det er altsaa et Forslag, der giver Regjeringen Bemyndigelse til at udstrække de i Lovforslaget fastsatte Kreditoplægbestemmelser videre paa saadanne Steder, hvor Omstændighederne tale derfor. Flertallet finder dog ikke, at man bør blive staaende ved denne Bemyndigelse, men at Forholdene her i Landet i det Hele ere saadanne, at der kan indbringes en videre Ret i saa Henseende. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig; idet jeg skal forbeholde mig at

yttre mig over Mindretallets Forslag, naar disse ere blevne begrundede.

**Fænger:** I de Bemærkninger, hvormed den ærede Ordfører indledede det nu af ham sluttede Foredrag, yttrede han, at det var første Gang, at det i den danske Rigsdag kom til virkelig Behandling af Toldsagen, og den ærede Ordfører havde for saa vidt Ret, som det unægtelig er første Gang, at en omfattende Lov om en Revision af Toldtarifsen kommer til 2den Behandling i det danske Folkething; men jeg tilstaa, at da Ordføreren kaldte denne Behandling en virkelig Behandling, saa kunde jeg ikke værge mig mod en Tvivl, som opstod hos mig ved disse Ord, idet jeg nemlig er betaget af en levende Befymring for, at denne 2den Behandling ikke skal blive en virkelig Behandling, thi ved en virkelig Behandling forstaa jeg en Saadan, som kan forudsættes og ventes at ville føre til et Resultat, der kan faae en virkelig Betydning for vort Toldvæsens hele Stilling og den Maade, hvorpaa det vil forme sig. Grunden til, at jeg har nogen Frygt i denne Henseende, er, at det forekommer mig, at de Forslag, som Flertallet af Udvalget har stillet til denne Sag, mangle det allervæsentligste Grundlag, for at de kunne betragtes af Thinget som Forslag, der have en virkelig praktisk Betydning. Det ærede Flertal gaar i sin Motivering ud fra, at det ikke vil være rigtigt, om vi vedligeholdte vore Toldafgifter omtrent i samme Skikkelse, som de nu have, og støtter sig herved blandt Andet paa den Udtalelse, at Toldindtagterne maa bringes ned til at staa i et passende Forhold til de direkte Afgifter; men Flertallet udtaler sig ikke om, hvad der er det passende Forhold mellem de direkte og de indirekte Afgifter. Det ærede Flertal støtter sig kun til det, som det antager for at være en Kjendsgjerning, at nemlig de indirekte Afgifter ere stegne betydelig i de senere Aar, mens de direkte ikke ere stegne. Dette Sidste blev nemlig udtalt af den ærede Ordfører; det staaer ikke saaledes i Udvalgets Betænkninger, og den ærede Ordfører vil maaske heller ikke fastholde det aldeles usforandret, idet det jo maa være ham bekjendt af Statsregnskaberne, at ogsaa de direkte Afgifter til Staten ere stegne. Men ærede Medlemmer ville let se, at den hele Betragtning bliver udelukkende paa den Sætning, at de eneste Skatter, som Befolkningen udreder, ere Skatterne til Staten; og den ærede Ordfører har jo ganske glemt, at Befolkningen ogsaa udreder betydelige Beløb i andre Skatter, som navnlig ere Kommuneskatter, og at disse næsten allesammen ere direkte. Altsaa for at bevise sin Sætning maatte jo Flertallet have samlet Beløbene af Stats- og Kommuneskatter, sondret dem i direkte og indirekte og derigjennem have vist, at Stigningen havde været stærkere ved de indirekte Skatter, navnlig ved Tolden, end ved de direkte Skatter til Stat og